

da. üksford katsuti küi sedda linna jälle
wäggi arrawõtta. Nemmad käisid küi
ka priiskiste peäle. Kinral Essen olli nen-
de üllemsaatja. Agga ei se läinud neil
sedda puhko mitte korda, waid nemmad
pidid ilma asjata taggasi minnema, sest
Turkid hoidsid sedda ello polest.

Sedda ennam õnne olli teisel sõa-wäel
Tatari-Maal. Ta wõttis omma teed
Krimmi-Male. Se on üks hea suur Ma-
merre äres, kus head tuggewad linnad
sees on, ja kuhho meie jo ammo ollime
noudnud. Keik sedda Maad keige linna-
dega wõttis meie wäggi ärra, heitis sedda
hopis meie Keisri-Prava wallitsusse alla,
woitis ja aias keik Turkid sealt ärra, wõt-
tis hulga wangiks, ja teised põggenesid
laewadega selle merre otsa, kus Konstan-
tinopoli lin on. Se olli meil üks
hea saak, ja maksis meie sõa-wäe jal-
la

la waewa ja sõddimist küi rohkesti
ärra.

Agga Wallaki-maal olli õige kirri lug-
gu. Meie nou ja lotus olli õiete lõppe kor-
ral, kui Jummal ühhe hobiga täit abbi
satis. Üks suur hull, kolm kümmeend tuh-
hat meest, need keigeparremad sõa-meh-
hed, ollid Sursowo linnast läbbi tulnud
meid trotsima. Kinralit Essen läkkitati
nende wasto wie tuhhande meestega. Ta
plus hakkas, mollemilt poolt sõdditi kan-
geste, agga Jummal andis wägga head
woimust meie kätte nende hoopliatte üle.
Meid rõhuti koggone mahha, ja hakka-
sid tuhhat näha jooksema linnast läbbi
et nemmad laewade jure pidid sama, neil
olli ni iuert ruto nago olleks neil tulli
tagga olnud. Kinral Essen läkkitas siis
agga ühhe riggimenti sinna, Sursowo
linna ärrawõtma. Ja waat teiste peäle
oll